

Valitus kirkkoherrasta

Valittaja on katsonut, että kirkkoherra toimii kirkon ja Raamatun opin vastaisesti ja hyödyntää julkisuutta kirkkoherrana vain omiin itsekkäisiin julkisuuden tavoitteluihinsa. Valittaja on todennut, että kirkkoherra, on esiintynyt ohjelmissa, jotka ovat vastoin Jumalan sanaa ja Raamattua. Hän mm. näyttää vieraita ihmisiä toisilleen, on alasti laihdutusohjelmissa, tuo kirkkoon julkisuuden henkilöitä ja jalkapalloa, joilla ei ole mitään tekemistä kristillisten arvojen kanssa. Hän tuhoaa pyhää paikkaa ja kirkon hartaushetkiä ja pitää jopa rock-konsertteja kirkossa. Hän käyttää julkisesti alkoholia ja kehottaa seurakuntalaisia päihteisiin ja riettaaseen elämäntapaan. Kirkkoherra vain lisää ja vähättelee seurakuntalaisten hätää ja ongelmia. Seurakunnalla ei ole enää mitään kristillisiä, pyhiä ja vakaita arvoja, jotka auttaisivat hengellisellä tiellä olevia ja toisivat lohtua varsinkin näin vaikeina ja pelottavina aikoina.

Tuomiokapituli pitää hyvänä, että seurakunnan toiminnan sisällöistä ja toteutustavoista käydään keskustelua. Ihmisten toiveet ja tarpeet ovat erilaisia. On paljon niitä, joille perinteet ovat tuttuja ja rakkaita. Toisaalta yhtä lailla on niitä, jotka ovat seurakunnan perinteisestä toiminnasta ja viestinnästä vieraantuneet.

Kysymyksessä olevassa seurakunnassa on haluttu perinteisen seurakunnallisen toiminnan ohella etsiä uudenlaisia toiminnan ja viestinnän tapoja, joilla olisi mahdollista tavoittaa ja puhutella erityisesti sellaisia ihmisiä, jotka eivät koe perinteistä seurakunnan toimintaa omakseen. Seurakunnassa on vilpittömän halu kohdata monenlaisia ihmisiä ja myös perinteistä poikkeavin keinoin julistaa evankeliumin sanomaa. Kirkkoherra on omilla esiintymisillään tuonut näkyvyyttä seurakunnalle ja kirkolle yleisemminkin. Palaute on ollut sekä kriittistä että kiittävää. On toki aina valitettavaa, jos kirkkoherran toiminta on koettu loukkaavaksi tai vääräksi. On tärkeää kuulla myös sitä huolta, jota seurakuntalaisten keskuudesta nousee. Kirkon tulee olla monella tavalla ihmisiä kutsuva ja seurakunnassa tulee olla tilaa kaikille ja kaikenlaisille ihmisille.

Kirkkojärjestyksen 6 luvun 13 §:n mukaan kirkkoherran tehtävänä on johtaa kirkkolain 4 luvun mukaista seurakunnan toimintaa. Kirkkoherra on vastuussa jumalanpalveluksen, pyhien sakramenttien, kirkollisten toimitusten ja sananjulistuksen oikeasta hoitamisesta sekä yksityisen sielunhoidon harjoittamisesta. Kirkkoherran tulee myös valvoa, että seurakunnan muuta toimintaa kuten kristillistä kasvatusta ja opetusta, diakoniaa sekä evankelioimis- ja lähetystyötä harjoitetaan kirkon tunnustuksen ja tehtävän mukaisesti.

Tuomiokapituli toteaa, että kirkon tehtävänä on noudattaa Jeesuksen lähetyskäskyä niin maailmalla kuin kotimaassa. Kirkossa on näin ollen jatkuvasti pohdittava, miten erilaisia ihmisiä olisi mahdollista tavoittaa ja puhutella. Tämä vaatii rohkeutta tehdä uusia avauksia ja asettaa itsensä myös alltiiksi kritiikille. Tuomiokapituli katsoo, ettei kirkkoherra ole laiminlyönyt kirkkojärjestyksen 6 luvun 13 §:n mukaisia kirkkoherran tehtäviä. Valitus ei näin ollen anna aihetta toimenpiteisiin.